

De goede kant op

Vorig jaar december presenteerde ik in het Amsterdamse BIMHUIS de finale van de Dutch Jazz Competition. Dat was een bijzondere avond. Vier totaal verschillende groepen presenteerden zich en het dubbele gevoel maakte zich weer van mij meester: natuurlijk is zo'n avond een mooie manier om jezelf als groep of solist te presenteren, aan de andere kant kunnen we keer op keer niet om de wijze woorden van Béla Bartók heen die erop neer kwamen dat concoursen en competities meer geschikt zijn voor paarden dan voor musici. Daar heeft hij natuurlijk gelijk in: want hoe ga je nou een soort rangschikking aanbrengen in vier optredens die elk in hun soort van een hoge kwaliteit zijn en alle vier laten zien en horen dat jazz, een label dat ook deze avond weer eens flink op de tocht werd gezet, zowel bij jonge creatieve

geesten als bij een zeer gemêleerd publiek springlevend is? Dat hele wedstrijd- en competitiegedoe loopt sowieso een beetje uit de hand. Je hoeft de televisie maar aan te zetten of het is De Beste van Dit, de Gevaarlijkste van Dat, Lijstje Zus, Lijstje Zo, met als glorieus dieptepunt BN'ers die in wedstrijdverband gaan dirigeren terwijl ze dat niet kunnen: lachen geblazen natuurlijk. Toch, en misschien komt het doordat ik dit schrijf in de eerste week van een nieuw jaar en zeer gevoelig ben voor tradities en goede voornemens, toch denk ik dat er dit jaar het een ander ten goede zal keren. Dat komt onder meer door de sfeer tijdens die avond in het BIMHUIS, maar zeker ook door de nieuwe plaat *Human First* van Teus Nobel en zijn Liberty Group, *what's in a name*. Toen ik dat mooie vinyl beluisterde bekwam mij een gevoel dat ik al heel lang gemist had: het

gevoel van compromisloze passie en schoonheid. Schrijven en spelen wat je wilt en je niet laten sturen door modieus geneuzel of de mening van roepstoeters aan de zijlijn.

“Concoursen en competities zijn meer geschikt voor paarden dan voor musici”

Uiteraard hoor ik gelukkig vaker muziek die uit een soortgelijke koker komt, maar dit keer inspireerde het mij om, ook al staat de term jazz dus op de tocht, onder die noemer programma's te maken en op het Conservatorium van Amsterdam met studenten en collega's permanent van gedachten te wisselen hoe we jazz, blues & beyond kunnen blijven uitdragen in een wereld waarin formats en verdienmodellen (nog) leidend zijn. Ik geloof in de *Law Of Attraction* en zie gelijkgestemde creatieve geesten elkaar meer dan ooit opzoeken. Ik denk werkelijk dat het de goede kant op gaat.

Co de Kloet is elke zaterdagavond om 21.00 uur te horen met Co Live! www.concertzender.nl Verder werkt hij voor het Conservatorium van Amsterdam en als creative catalyst voor zijn eigen Zivasound. Op deze plek en in de Jazzism Podcast deelt hij zijn ervaringen.